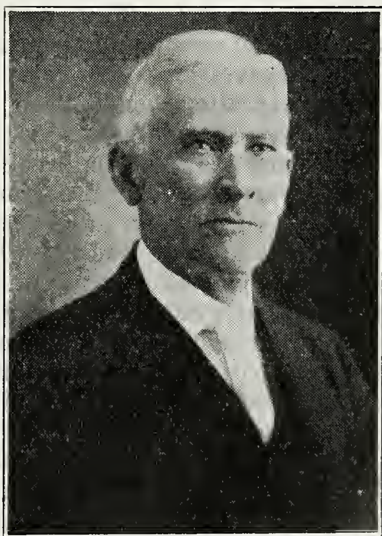

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 18 | 15. SEPTEMBER 1932 | 81. AARGANG

PRÆSIDENT ANTHONY W. IVINS.

Af Bryant S. Hinckley, Præsident af Liberty Stav.

Anthony W. Ivins er en af de sidste af de ædle Mænd, som vil staa i Historien som de store Pionerer blandt »Mormonerne«. Det er ikke mange, der er tilbage, kun nogle ganske enkelte. Præsident Ivins var ung, da de fleste af disse Mænd stod paa deres Højde, men han var gammel nok til at forstaa og erkende den Fare og Forfølgelse, gennem hvilken disse Mennesker maatte gaa.

Den 16. September passerer han den 80. Milesten i sit Liv. Men Aarene hviler let paa hans Skuldre. Hans atletiske Skikkelse er vidunderlig, naar man tager Alderen i Betragtning. Den enkle Historie lige fra hans Fødested ved Toms River, New Jersey, til hans nuværende Hjem paa Højen i Salt Lake City, vilde være meget interessant. Han kom til Utah som et Barn og

boede i Salt Lake City, til han var ni Aar gammel. Han flyttede saa sammen med sine Forældre til St. George, hvor han i 34 Aar havde sit Hjem. De var blandt de første Kolonister paa dette Sted. Som en ganske ung Mand arbejdede han som Missionær blandt Indianerne i Old Mexiko, hvortil han flyttede i 1895, og i tolv Aar var han Præsident af Juarez Stav der. I Aaret 1907 blev han ordineret til Apostel og flyttede til Salt Lake City, hvor han siden har haft sit Hjem.

St. George, hans Barndomshjem og det Sted, hvor han tilbragte sin tidligste Ungdom, er en ganske lille By langt fjernet fra de tæt befolkede Steder, men det et godt Sted for en ung Mand at vokse op. Hans Omgivelser var haarde, men udviklende. Tingene kom ikke let, og man kunde ikke faa store Formuer ved Spekulation. For at have Held med sig maatte man arbejde og leve sundt. Folket maatte i en stor Udstrækning stole paa deres egen Skaberevne, ikke alene for deres eget Velbefindende, men ogsaa for deres Udvikling og Rekreation. Hvad enten det var Baseball, Skuespil, Debat, Jagt, Landbrug eller nogen anden almindelig Beskæftigelse i det Land, tog Præsident Ivins sin Del deraf og gjorde det med Held. Anthony W. Ivins havde kun lidt Skolegang, som det kun kunde faas den Gang, men alligevel er han en af de bedst uddannede Mænd paa sin Tid. Hans Position kan i en stor Udstrækning tilskrives hans intellektuelle Begavelse. Der er en Klogskab og en Finhed, som gennemtrænger hans Sind, som med det samme placerer ham mellem de højeste intellektuelle Begavelser.

Han har otte levende Børn, som alle er af samme intelligente Type som deres prægtige Forældre.

I det meste af 50 Aar levede han paa Civilisationens Ydergrænser, og disse Aar har gjort det største Indtryk paa hans Liv. Som en Kolonist i disse Distrikter forstaar han, hvad det vil sige at arbejde haardt. I lange Perioder ad Gangen har han sovet paa en Madras under Stjernerne, og gennem alt dette har han udviklet de fine Instinkter, som har gjort ham til den Gentleman og Skolemand, som han er i Dag. Fra alle disse Erfaringer har han samlet de Værdier, der ligger som Grundvolden i hans eget Liv. Denne alsidige Mand, uddannet i Vildnisset, er Præsident over et Universitet, Taler ved de store Konferencer i Tabernaklet, omgaas de mest fremtrædende Mænd i Finansverdenen, debatterer nationale Tilstande med Jurister og Statsmænd og sidder i det højeste Raad for sin Kirke, hvor han behandler store Spørgsmaal angaaende Lærdomme og Politik, men vi er sikre paa, at han uden Besvær kunde sko en Hest og gøre det med Fornøjelse. Dette er hans Livs Mirakel, men naar du kender Manden, er der intet mirakuløst i det.

DEN DANSKE MISSION.

EFTERAARSKONFERENCERNE.

Efteraarskonferencerne i den Danske Mission vil i Aar blive afholdt som følger:

Odense	9. Oktober.
Aarhus	14,. 16. og 17. Oktober.
Aalborg	28., 30. og 31. Oktober.
København	4., 6. og 7. November.
Esbjerg	11., 13. og 14. November.

Fredag Aften for Konferencen vil blive benyttet til at afholde en Koncert, hvor Grenens Sangkor vil udføre et musikalsk Program.

Søndag Kl. 9: Specielt Præstedomsmøde for alle Brødre i Distriktet.

Søndag Kl. 10,30: Formiddagsmøde. Indledningen vil blive under Søndagsskolens Ledelse. Senere vil der blive forskellige Taler.

Søndag Kl. 11,45: Et specielt Møde for alle Gleaner-Piger.

Søndag Kl. 11,45: Et specielt Møde for »Primary«-Organisationens Funktionærer.

Søndag Kl. 2: Konference for alle Funktionærer i Distriktet. Ved dette Møde vil der være Repræsentanter for alle Hovedbestyrelser, og de vil lede et specielt Møde for de forskellige Organisationers Bestyrelser. Dette Møde vil blive af stor Værdi og Interesse for alle Funktionærer, og vi haaber, at der vil blive en god Repræsentation fra alle Grene. Der vil ogsaa blive afholdt et specielt Møde for dem, der er til Stede, og som ikke er Medlemmer af nogen bestemt Bestyrelse.

Søndag Kl. 7: Stort offentligt Møde, hvor forskellige interessante Emner vil blive behandlede.

Mandag Aften kan benyttes til en Basar for den Kvindelige Hjælpeforening.

Programmet for Konferencen er tilsendt Distriktspræsidenterne, og vi haaber, at det vil blive efterfulgt, saa at vi maa have en opbyggende Konference.

Vi indbyder alle vore Søskende fra de forskellige Grene til at overvære denne Konference.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

NY LOKAL MISSIONÆR.

Ældste Thorvald J. Jensen, som er Medlem af Aarhus Gren, er blevet kaldet til at udføre Missionsarbejde i den Danske Mission.

Han blev beskikket til Missionsarbejdet den 2. September

af Missionspræsident Holger M. Larsen, og vil virke i Esbjerg Distrikt.

Vi vil gerne byde Broder Jensen hjertelig velkommen til Missionsarbejdet og ønsker ham Herrens rige Velsignelse.

FORFLYTTELSE.

Ældste Richard L. Christensen er blevet forflyttet fra København Distrikt til Aalborg.

GENEALOGISK SØNDAG I DEN DANSKE MISSION.

Søndag den 25. September er over hele den Danske Mission viet til det genealogiske Arbejde. Der vil denne Dag blive afholdt Taler og udført et Program, som omhandler og forklarer det genealogiske Arbejde.

Vi forventer en meget interessant Dag, og alle vore Søskende og Venner indbydes til at overvære disse Møder.

Det bekendtgøres samtidig, at Søskende i Cache Stav i Zion har erklæret sig villige til at udføre Tempelarbejde for ti Tusinde Personer fra de europæiske Missioner, og at alt dette Arbejde vil blive udført i Løbet af et Aar.

Søskende i den Danske Mission, som har Navne og de nødvendige Oplysninger om deres afdøde Slægtninge, bedes nedskrive dem paa de dertil bestemte Tempelblanketter og indsende dem til Missionskontoret.

BEKENDTGØRELSE.

De Sidste Dages Hellige respekterer Alderdom. Vi er taknemmelige for vore Forældre og for dem af vore Søskende, som har baaret Dagens Byrde, dem, hvis Haar er blevet hvidt i Livets Skole. Vi ønsker at ære og respektere dem. Det er imidlertid umuligt at erindre alle deres Fødselsdage og Festdage, men vi beder vore Missionærer og Søskende at sende os Oplysning, naar vore Søskende fylder 70, 75, 80 eller 85 Aar. Send os en kort Beskrivelse af deres Liv med Oplysning om, naar de blev Medlemmer af Kirken, etc. Denne lille Historie bør ikke være mere end cirka 200 Ord. Vi vil publicere disse Historier fra Tid til anden, naar vor Plads tillader det.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

DØDSFALD I AARHUS.

Inger Dorothy Nielsen, fire Aar gammel, Datter af Broder og Søster Vohlert Nielsen, døde paa Byens Hospital den 24. August som en Følge af en Brandulykke, der havde fundet Sted samme Dag.

Præsident Holger M. Larsen kom til Aarhus den følgende Sondag, den 28. August, og ledede Begravelsen samt talte ved denne Anledning. Det Budskab af Medfølelse og Sympati, som han frembar for Familien, blev meget paaskonnet. Musikken, som blev udfort ved denne Lejlighed, passede godt for Anledningen og blev meget godt udført.

Hun blev begravet paa Vestre Kirkegaard, og selve Begravelseshojtideligheden fandt Sted der. Omtrent 125 Venner var til Stede. Vi sorger med Broder og Soster Nielsen over Tabet af vor lille Soster. Til Giveren af alle gode Gaver siger vi i Ydmyghed: »Din Vilje ske«, og vi foler os overbevist om, at vi en Gang mere fuldkomment skal forstaa vor Faders Hensigt med at kalde hende hjem. *P. M. A.*

DEN NORSKE MISJON.

HØSTKONFERENSENE.

Distriktkonferensene i den Norske Misjon vil bli avholdt som folger:

Bergens distrikt 8—9 oktober.
Oslo distrikt 15—16 oktober.
Trondheims distrikt 22—23 oktober.

Vi håber, at alt vil bli gjort for å efterfølge de programmer, som er utsendt fra misjonskontoret, så noiaktig som mulig.

AVLOSNINGER.

Eldste Herman J. Hogensen Jun. er blitt hederlig avlost fra sin stilling som president over Bergens distrikt og likeså fra sitt arbeide i den Norske Misjon efter å ha virket som misjonær i 32½ måned.

Eldste Leslie A. Johnson er blitt hederlig avlost fra sitt arbeide i den Norske Misjon efter å ha virket i 32 måneder.

Disse brodre har været meget energiske i deres arbeide og har fuldfort en meget god misjon.

Vi forener oss i å onske dem en behagelig reise og en lykkelig ankomst til deres hjem og kjære.

FORFLYTTELSE.

Eldste Adolph M. Nielsen Jun. er blit avlost fra sitt arbeide i Frederiksstad gren og blitt beskikket til å virke som distrikspresident i Bergens distrikt.

Hyrum D. Jensen,
Misjonspresident.

PRÆSTEDØMMET

KREDSLÆRERNES LEKTIE FOR OKTOBER.

Dette er en Advarslens Dag.

Det er Herrens Vilje, at vi, som nyder et lykkeligt Jordeliv gennem Erkendelse af Evangeliet, skal dele dette Privilegium med andre. Hvorfor og hvorledes skal dette ske? Det er Herrens Maal at gøre *alle* Mennesker salige. Han ønsker at give Lykke og Sjælefred til alle dem, som er villige til at indgaa en Pagt med ham, og opfylder deres Del af denne Pagt. Men vi er kun Guds sande Børn, naar vi ogsaa er besjælet af den Kærlighed til vore Medmennesker, som han har, og er villige til at tage aktiv Del i Opfyldelsen af Frelsensplanen. Vi maa betragte os som Sendebud fra ham, og altid bestræbe os for at forkynde Evangeliets glade Budskab til andre. Saalænge vi paa denne Maade tjener Gud og vore Medmennesker, er vi uundværlige paa denne Jord. Ethvert Medlem af denne Kirke er en Missionær, der løfter sin Stemme til et advarende Raab til sine Medmennesker, thi »Dette er en Advarslens Dag«.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS FOR OKTOBER.

Hjælp os, O Gud, helt at forstaa
Det Offer som blev bragt,
Da Livets Fyrste du lod gaa,
For os at frelse ved sin Magt.

KORLEKTIER FOR SEPTEMBER.

Senior- og Juniorklassen:

Pagtens Bog 88 Kap. 118 Vers: »Ja, søger efter Visdoms Ord i de bedste Bøger, søger Lærdom ved Læsning og ved Tro.«

Børn over 10 Aar:

Mark. Ev. 10 Kap. 43—44 Vers: »Men saaledes er det ikke iblandt eder; men den som vil blive stor iblandt eder, skal være eders Tjener; og den, som vil blive den første af eder, skal være alles Tjener.«

FORSLAG TIL $2^1/_2$ MINUTTERS EMNER.

Senior- og Juniorklassen:

1. Hvorfor tror vi at Aabenbaring er nødvendig?
2. Kirkens Stilling med Hensyn til Uddannelse.

Børn over 10 Aar:

1. Jakobs og Johannes' Moder beder Frelseren om at hendes Sønner maa blive de største i Guds Rige. (Math. 20: 20—28.
2. Jesus og Tolderen Zakkæus. Luk. 19:1—10.)

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

25. September.

LAZARUS OPVÆKKES FRA DE DØDE.

Hjemmestudium: Joh. 11: 1—46.

Lazarus og hans Søstre, Martha og Maria, var meget gode Venner af Jesus, og deres Hjem var altid hans Hjem naar han kom til Bethania. Disse gode Mennesker elskede Jesus, og var blandt dem som troede at han var Guds Søn, og vidste at han havde Kraft til at gøre vidunderlige Ting for dem som havde Tro.

Lazarus blev syg og Søstrenes første Tanke var, at de skulde sende Bud efter Jesus, som var i det andet Bethania, paa den anden Side af Jordan, kun nogle faa Mil borte. De vidste at han havde helbredet andre som var syge, ja, de vidste endog, at han havde oprejst nogle fra de døde, Folk, som Jesus ikke havde kendt før, og han vilde sikkert ile til disse kære Venner for at befri den elskede Lazarus fra hans Lidelser.

Det Bethania hvor Lazarus boede, var kun omtrent to engelske Mile fra Jerusalem i Judæa, og overalt i denne Egn boede der Jøder, der var fjendtlige mod Kristus og hans Lærdomme; og da han nølede, og ikke straks besvarede Marthas og Marias Bøn, saa mente Apostlene, at det var paa Grund af den Uvenlighed, som hans Fjender udviste, mod ham. Da Jesus, efter to Dages Forløb fortalte dem at de skulde gaa til Judæa igen, prøvede de at overtale ham; men han fortalte dem, at deres Ven Lazarus sov. De mente derfor, at han vilde blive rask, og at han maaske allerede var meget bedre, men Jesus mente, at Lazarus var død, og han fortalte dem dette meget tydeligt, og sagde, at hans Død vilde blive vendt til Velsignelse for

dem, for at de langt mere fuldkommet kunde tro paa hans Magt.

Før Jesus kom til Bethania, løb Martha ud for at møde ham, og fortalte ham, at Lazarus var død, og sagde til ham: »Herre, om du havde været her, da var min Broder ikke død.« Og hun sagde ogsaa: »Jeg véd, at alt hvad du beder Gud om, det vil han give dig.« Jesus fortalte Martha, at hendes Broder skulde leve igen, og hun sagde, at hun vidste, at han vilde leve igen efter Opstandelsen. Jesus erklærede da: »Jeg er Opstandelsen og Livet. Den som tror paa mig, skal leve om han end dør.« Og han fortalte hende ogsaa andre vidunderlige Sandheder, og spurgte hende om hun troede. Hendes Svar var et vidunderligt Vidnesbyrd: »Ja Herre, jeg tror, at du er Kristus, Guds Søn.«

Martha gik derpaa, og sendte Maria til Jesus. Maria bebrejdede ogsaa Herren, at han kom saa sent, og hun troede ogsaa fuldt og fast, at dersom Jesus havde været hos dem, vilde hendes Broder ikke være død. Maria og de Jøder, som var med hende, undrede sig over hvorfor denne Lærer, som havde frelst andre, ikke havde frelst sin Ven, thi de forstod, at Jesus var bedrøvet over Lazarus' Bortgang, da han elskede ham meget højt. Jesus gik til Graven, hvor Lazarus var begravet. I de Dage, og i den Del af Landet, fandt Begravelsen Sted lige efter Døden. Jøderne troede, at den Bortgangnes Aand opholdt sig i Nærheden af Legemet i tre Dage, men at den gik bort paa den fjerde Dag, og at Opløsningen indtraadte. Nu havde Lazarus været i Graven i fire Dage og da Mesteren befalede, at Stenen, som laa foran Indgangen til Graven, skulde rulles bort, undrede de sig, og Martha protesterede, idet hun følte, at det var for sent at gøre noget, endog for en saa vidunderlig Mand som Jesus. Men Jesus sagde til hende: »Sagde jeg ikke, at dersom du vilde tro, skulde du se Guds Herlighed?«

Jesus opsendte en Takkebøn til Gud, og derefter raabte han med høj Røst: »Lazarus kom frem.« Aanden hørte Befalingen, forenede sig med Legemet, og Lazarus kom frem, som en levende, rask Mand, som endnu i mange Aar skulde leve sammen med sine Søstre og Venner. Jesus havde ved en tidligere Lejlighed opvakt Jairi Datter, der havde været død i fem Minutetter, han havde oprejst Enkens Søn af Nain, der havde været død i flere Timer, og hvis Legeme var paa Vej til Begravelsen, da Jesus traadte til, og nu, ved Kundskab om Guds Love, og ved at benytte den Magt, som Gud havde givet ham, kaldte han tilbage til Livet een, der havde været død i adskillige Dage. Dette gjorde han for at hans Ven kunde leve, for at hans

Apostle kunde faa en stærkere Tro, og for at Gud kunde blive forherliget.

Spørgsmaal.

1. Hvem var Lazarus?
2. Hvorfor ventede Jesus med at gaa til Lazarus?
3. Hvilket Vidnesbyrd bar Martha om Jesus?
4. Hvad sagde Jesus, at Martha skulde se, dersom hun havde Tro?
5. Ved hvilken Magt oprejste Jesus Lazarus fra de døde?

VIRKELIGHEDEN AF MODERNE AABENBARING.*

1. *Joseph Smiths Paastande.* Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige erklærer enstemmigt, at talrige aandelige Væsener har besøgt Jorden, og det indbefatter ikke blot fordums Profeter, men baade Faderen og Sønnen. Erklæringerne er positive og direkte, og efterlader intet Rum for Tvivl angaaende deres Mening. Læs for Eksempel den Beretning, som Joseph Smith giver angaaende Faderens og Sønnens Besøg, i den Kostelige Perle, Side 85, Vers 16—17.

Ligeledes siger Joseph, angaaende den Herre Jesu Kristi Besøg til ham og Oliver Cowdery i Kirtland Tempel:

»Om Eftermiddagen assisterede jeg de øvrige Præsidenter ved Uddelingen af Herrens Nadver til Kirken, idet jeg modtog den fra de Tolv, hvis Privilegium det var, at administrere ved det hellige Bord denne Dag. Efter at jeg havde udført denne Tjeneste til mine Brødre, trak jeg mig tilbage til Talerstolen, idet Forhængene faldt ned, og jeg bøjede mig, sammen med Oliver Cowdery, i højtidelig og stille Bøn. Efter at vi rejste os fra Bønnen, blev følgende Syn aabnet for os begge.« (Se Pagtens Bog, 110 Kapitel).

3. Talrige Forsøg er blevet gjort paa, ved Kritik, at modbevise eller paa anden Maade nedsætte disse Paastande. Joseph havde neppe fortalt os sit første Syn, før dets Sandhed blev betvivlet, og i Løbet af de efterfølgende Hundrede Aar, har Angrebene aldrig ophørt. Men underlig nok har Angrebene stadig skiftet Natur. Først blev Joseph anklaget for Uvidenhed og Overtro, men nu bliver han betragtet som en af Nationens mest fremragende Mænd. En Gang blev han anklaget for Bedrageri og Usandfærdighed; nu indrømmes der i Almindelighed, at han var oprigtig. Senere

---

* Lektie for Søndagsskolens Senior- og Juniorklasser, 25. Sept.

paastaaes det, at han har været et Offer for Hallucination, men denne Beskyldning er, ligesom andre, fundet at være usand. Den absolutte Frimodighed i Josephs Erklæringer, Enkelheden i hans Paastande og Vidnesbyrdet i hans Liv tilvejebringer et uimodsigelig Bevis for Virkeligheden af hans Aabenbaringer.

4. *Engelen Moronis Besøg.* Josephs Beretning om Engelen Moronis Besøg er blevet modtaget paa en lignende Maade, og ligeledes hans Forklaring om hvorledes han kom i Besiddelse af Pladerne. Her, som ellers, er hans Erklæringer klare og ikke til at misforstaa. Læs hans Beretning om Engelen Moronis første Besøg, saaledes som den findes i den Kostelige Perle, Side 88, Vers 30—34.

5. Beretningen om hans første Besøg til Cumorah Høj er, om muligt, endnu tydeligere og skulde for at blive paaskønnet nok, læses i sin Helhed. (Se den Kostelige Perle). Josephs Beretning angaaende Guldpladerne og Oversættelsen af Mormons Bog har uden Tvivl foraarsaget mere skarp Kritik end nogen anden Side ved hans Arbejde, og dette er fuldkomment naturligt, thi dersom det kunde vises at hans Paastande i denne Henseende var usande, da vilde ogsaa øjeblikkelig enhver anden Paastand fra hans Side være modbevist.

6. *Forskelligartede Angreb.* Angrebenes Natur har varieret med Modstandernes Opfindsomhed. Først af alt, blev Joseph udsat for Forfølgelse under Oversættelsesarbejdet, og han blev tvunget at søge Ensomhed. Senere blev det paastaaet at Joseph ikke havde Evne til at frembringe et Værk som Mormons Bog, og at han derfor maatte have modtaget Hjælp fra en eller anden. Sidney Rigdom blev hyppigt nævnt som hans Medarbejder, medens det virkelige Forhold var, at Joseph Smith ikke mødte ham, førend nogle Maaneder efter at Bogen var trykket. Endnu senere blev Bogen stemplet som et Plagiat af Solomon Spauldings tabte Manuskript, men da dette Manuskript endeligt blev fundet, og der ikke kunde fremvises nogen Lighed imellem dem, faldt denne Paastand til Jorden.

7. Det er interessant at bemærke at Mormons Bog har vist sig at være absolut uangribelig for enhver Beskyldning, og at der nu findes flere Beviser for dens Sandhed end nogensinde før. Men Pladsen vil ikke tillade endog en kort Opregning af dem. Vi er tvungen til at indskrænke os til fire korte Betragtninger, nemlig:

8. (a) Skønt Mormons indeholder henimod tre Hundrede Tusinde Ord, blev den oversat for Trykning i Løbet af knappe tre Maaneder. Joseph erklærer, at han og Oliver

Cowdery paabegyndte Oversættelsesarbejdet den 7. April, 1829, og fortsatte flittigt til henimod Midten af Juni, da de flyttede til Fayette, ved hvilken Tid Værket siges at have været omtrent afsluttet. Efter at Manuskriptet paany var kopieret af Oliver Cowdery, gik det i Trykken, i den sidste Del af Aaret 1829, og udkom i Bogform tidligt i Aaret 1830. Det som er af særlig Interesse er, at en Bog af denne Karakter og Størrelse kunde beredes for Offentliggørelse i Løbet af en næsten utrolig kort Tid, særlig naar man erindrer, at hele Manuskriptet var skrevet med Haandskrift, og at det blev kopieret paany, før det blev sendt til Trykkeriet.

9. (b) Det Under, at Mormons Bog kunde frembringes i Løbet af saa kort Tid, forøges ved den Kendsgerning, at den siges at indeholde »Evangeliets Fylde«, hvilket, naturligvis, indbefatter at den ikke blot er i fuldkommen Harmoni med de jødiske Skrifter, men at den klargør talrige Punkter, hvorom disse Skrifter enten er usikre eller slet intet siger. Naar man studerer Mormons Bog fra dette Synspunkt, kan man ikke blive skuffet, thi der er ingen mærkbar Forskel mellem Mormons Bogs Lærdomme og Bibelens, med Undtagelse af, at de i Mormons Bog i mange Henseender er klarere og mere bestemte. Det er derfor fuldstændigt indlysende at Forfatteren af en saadan Bog, dersom han ikke har været direkte inspireret af Herren, maa have været grundigt bekendt med Bibelen, ellers vilde en saadan nøjagtig Overensstemmelse have været umulig. Ingen har nogensinde paastaaet at Joseph ved dette tidlige Tidspunkt i sit Liv, kunde have opfyldt disse Krav. Den Kendsgerning, at han havde Fremgang i dette mægtige Foretagende, staar som et uimodsigeligt Bevis paa Sandheden af hans Paastande.

10. (c) Endvidere siges der, at Mormons Bog indeholder »en Beretning om de tidligere Indbyggere paa det amerikanske Fastland, og den Kilde hvorfra den kom«. Kendsgerningerne er følgende: I 1830 vidste man kun lidt angaaende de oprindelige Indbyggere af det amerikanske Fastland, eller angaaende de Steder, hvor Civilisationen naaede deres Højde. Mormons Bog forklarede imidlertid mange af disse Ting temmelig detailleret, og fra den Dag til nu har videnskabelige Opdagelser stadig bekræftet dem. Det er naturligvis forstaaet, at Mormons Bog ikke gør Forsøg paa at være en Historie om alle Folk, som har beboet det amerikanske Fastland, men snarere en Historie om to specielle Grupper, der kom fra det vestlige Asien, før Begyn-

(Fortsættes.)

SKANDINAVIENS STJERNE
Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør: Holger M. Larsen | Redaktionssekretær og Translatør: Eva M. Giertsen

PRÆSIDENT ANTHONY W. IVINS.

Anthony W. Ivins fejrede 80-Aarsdagen for sin Fødsel den 16. September. Vi ønsker at udtrykke vore hjerteligste Lykønskninger.

Direkte Tjeneste til Menneskeheden og et godt Eksempel for Menneskene til Efterfølgelse er to Prøver paa et ædelt, fortjenstfuldt Liv. Maalt efter denne Maalestok stiger Præsident Ivins til den største Højde, for hans stadige, nyttige Arbejde for hans Medmennesker, og hans oprigtige, intelligente Hengivelse til sin Pligt har inspireret Tusinder til at stræbe af al Magt for at naa de højeste Idealer.

Offentligt som privat har Præsident Ivins tjent sin Generation. I verdslige Anliggender og paa kirkelige Omraader har han søgt Lejlighed til at forbedre sine Medmenneskers Lod.

Overalt har han været Pioner, én, der skabte Midler for Menneskets Lykke ud af Ørkenens og Bjergenes raa Materialer, enten det var jordisk eller aandeligt. Han blev født i Pionerdagene, og den skabende Pioneraand har gennemtrængt hans Livs Arbejde til Velsignelse for Titusinder.

Mennesker er blevet tilskyndede til energisk Selvbestræbelse ved hans enestaaende Eksempel. Opvokset under relativ Fattigdom paa en Udpost af Civilisationen har han gennem Iagttagelse, Samtale og Læsning til enhver Tid beriget sit Sind med intellektuel Rigdom; han har ladet Elementerne omkring sig yde ham dagligt Ophold og en beskeden Rigdom. Han har hjulpet Menneskene til at finde sig selv og til at blive i Stand til at beherske enhver Evne af godt, de er i Besiddelse af. Han har holdt sig paa Ærens rette Sti. Hans Liv er et Bevis paa den Magt, som ligger i intelligent Flid og Efterlevelse af retfærdige Principper.

De stærke Elementer, som endnu vil gøre Jorden til et Paradis for Mennesket, danner Rammen om Præsident Ivins' Karakter. Kærlighed til Kundskab, Oprigtighed, Had til Humbug, Retfærdighed, Retskaffenhed, absolut Frygtløshed i Forsvar for Sandheden, Kærlighed til Gud — dette er Egenskaber,

som tiltrækker, vinder og fastholder Menneskene. Præsident Ivins er velsignet med Hensyn til sine Venner. De, der kender ham bedst, elsker ham mest.

Friluftslivet, Naturen under dens mange Omskiftelser, Solopgang og Solnedgang, Dyr og Blomster taler et Sprog, som finder Genklang i Præsident Ivins' Sjæl. Og med endnu større Varme moder denne gode Mands Sjæl det, der kommer ud af trætte, skrobelige Menneskehjerter, der nolende færdes om i Verdens Kaos — han forstaar og besvarer det Raab, der kommer fra Menneskets hungrige Sjæl. Men nærmest staar han til den guddommelige Rost fra oven, thi han har sogt Guds Venskab og har fundet Fred midt under al jordisk Forvirring.

De Sidste Dages Hellige beundrer denne beskedne, stærke, loyale Mand, der staar som første Raadgiver til Kirkens Præsident. De stoler paa ham. De fryder sig over de sikre Vidnesbyrd angaaende Sandheden af Jesu Kristi Evangelium, som han altid bærer til Verden. De Sidste Dages Hellige er taknemmelige for Anthony W. Ivins' Liv og Arbejde, for hans nuværende ypperlige fysiske og mentale Kraft og beder, at Sundhed og Liv paa denne Jord længe maa forundes ham.

Lovet være Herren for vore Ledere.

John A. Widtsoe.

(Fortsat fra Side 421.)

delsen af den kristne Tidsperiode. Den betydningsfulde Kendsgerning er imidlertid, at ikke et eneste Punkt af den Historie der angaar Tiden før Kolumbus, saaledes som den i 1830 blev beskrevet af Joseph Smith, er blevet modbevist af nyere Opdagelser, men at, paa den anden Side, mange af dem er bekræftede. Hvad tror De angaaende en ung Mand, som kan udføre noget saadant? Er han en Bedrager eller en Profet?

11. (d) Joseph Smith var ikke alene i sine Erklæringer om, at Pladerne blev givet ham af en Engel fra Gud, thi der var tre andre Personer, hvem det blev tilladt at se baade Engelen og Pladerne. Disse Vidners Erklæringer (læs dem) som er blevet trykket i Forbindelse med hver eneste Kopi af Mormons Bog, staar i Dag som et uangribeligt Vidnesbyrd angaaende Sandheden af dens Paastande.

12. Jesu Kirke af Sidste Dages Hellige erklærer derfor til Verden, at Gud har aabenbaret sig i disse sidste Dage, at han er i Besiddelse af et Legeme af Kød og Ben, i lignende Form som Menneskets, og at Engelen Moroni personligt kom til Profeten Joseph Smith og overgav ham Guldpladerne, hvorfra Mormons Bog senere blev oversat ved Guds Gave og Kraft.

Spørgsmaal.

1. Hvilken Ret har vi til at tro det var muligt for Joseph Smith at modtage direkte Aabenbaring?
2. Hvilke Beviser har vi imod Paastanden om, at Joseph Smiths Aabenbaringer var falske?
3. Hvilke Angreb blev rettet imod Joseph Smith og hans Paastande?
4. Hvad betyder det Udtryk at Mormons Bog »indeholder Evangeliets Fylde?«

SØSTER IVINS — EN VIRKELIG STØTTE.

Alle indrømmer Betydningen af en Moders Indflydelse paa hendes Børns Karakter og Liv. De fleste store Mænd indrømmer, at deres Mødre for en stor Del kan tilskrives Æren for hvilken som helst Fremgang, de kan have haft i Livet; men der er meget faa, der virkelig forstaar, hvor meget Ansvar der paahviler den Hustru, der skal »bygge videre« paa det Arbejde, som er paabegyndt af Moderen i Hjemmet. Thi en Hustru kan i Sandhed skabe eller fordærve den fremtidige Nyttighed og Virkekraft hos den Mand, hun gifter sig med.

I denne Henseende har Præsident Ivins være meget velsignet. Først blev han velsignet med en Moder, der paa en ypperlig Maade dannede sin Søns bøjelige Karakter, der skulde vokse til fremtidig Storhed. Derpaa, da hendes Arbejde var vel paabegyndt, modtog en af Zions sande Døtre den Velsignelse at fortsætte at give den Inspiration og Hjælp, som blot en Kvinde kan give. Hvor ypperlig Søster Ivins har gjort sin Del, bevises af den Ære, som vises hende af hendes ædle Mand og storartede Familie og af alle, som kender hende.

Søster Ivins er Datter af Erastus Snow, som var den første af »Mormon«-Pionererne, der ankom til den store Saltsødal ved den mindeværdige Færd i 1847. Hun blev kaldt Elizabeth efter sin Moder, men fra sin Barndom blev hun kaldt »Libby« — et yndigt Navn, som lige passede til hendes elskelige Personlighed. Hun blev selv født ind i Pionerforhold, og fra sin Barndom af har hun taget aktiv Del i Arbejdet med at danne smukke og skønne Hjem midt under Pioneromstændighederne. Men til Trods for Trængsler og haardt Arbejde og Kamp mod fjendtlige Magter, har hendes Liv været fyldt med den Romantik og Glæde, der gør den Kvinde, der har nydt en saadan Velsignelse, til en Dronning. Lad hendes Mand fortælle Beretningen om deres Møde og bemærk den smukke Tribut, han yder til hendes opofrende Liv som Kammerat, Hustru og Moder:

»Skæbnen bestemte, at til Trods for den Kendsgerning, at jeg blot var i mit niende Aar, skulde hele mit Liv komme under Indflydelse af følgende enkle og uventede Hændelse:

Vi havde slaaet Lejr ved Chicken Creek Lake. Nogle faa Vogne passerede os og slog Lejr lidt længere nede ved Vejen. Den følgende Morgen var der et Forspand Æsler, der tilhørte det andet Selskab, der græssede sammen med vore Dyr. Jeg gik ned ad Vejen til det Sted, hvor vore Naboer havde deres Lejr, og spurgte en Mand, der stod og ordnede noget Seletøj, om han havde mistet nogen Æsler. Han smilede og sagde: »Nej«. Idet jeg stod der ved Vognen og talte med Manden, kom der en lille Pige gaaende paa den anden Side af Vognen med en lille, blaa Solhat paa. Hun saa paa mig, og jeg saa paa hende. Hendes smukke, brune Øjne gjorde et dybt Indtryk paa mig, og jeg kunde aldrig glemme dem. Da vi kom til St. George Dalen, var der blot to Vogne der, William Fawsett og Robert Thompson, som var kommet der før os. Vi slog vore Telte op, og den næste Dag kom der en Række andre Køretøjer, og blandt dem de Folk, der havde ligget i Lejr lige ved os ved Chicken Creek. Jeg saa atter den lille brunøjede Pige. Hun var Datter af Erastus Snow, der var »Fader af Utahs Dixie«. Jeg vedblev at se hende, indtil vi var blevet Mand og Kvinde, da hun blev min Hustru. Hun er hos mig fremdeles, den samme søde Pige, som hun var ved Chicken Creek. Hun har sammen med mig delt Pionerlivets Farer, Trængsler og Prøvelser. Ingen anden har eller kan nogensinde indtage hendes Plads.«

At »Tante Libby« (som hun saa kærligt blev kaldt af dem, der stod hende nær) fuldt ud har fortjent denne dybtfølte Tribut, er let at forstaa. I Sandhed, hendes Liv kunde let sættes frem som et Ideal for hver eneste sand Zions Datter. Hun stod Side om Side med sin Mand og arbejdede utrætteligt for Hjem og Arne og de Børn, som har velsignet deres Samliv. Otte stærke Børn kalder hende i Dag »Moder« — det kæreste Navn i alle Sprog — og de fylder alle deres Plads i Livet paa en god Maade. Hendes Sønner er agtede Borgere, og hendes Døtre er Skabere af lykkelige og gode Hjem. Ingen Kvinde kunde forlange mere af Livet end det, Tante Libby har modtaget. Som Hustru, Moder og Bedstemoder fylder hun sin Skabelses fulde Maal i Glæde, i Ære og i Forvisning og Kundskab om vel udført Arbejde. Ingen Kvinde kunde give mere til Livet, end hun har givet; et hjælpsomt Liv som Datter og Deltager i Pionertrængslerne; Livsledsager og Hustru for en af Guds ædle Mænd; en Moder i Israel for en ypperlig Familie, som alle er nyttige Borgere og en Ære for deres Navn og Herkomst — det er et Bidrag til Verdens Velfærd — og i godt Maal.

Det er en Velsignelse at kende og nyde godt af saadanne gode Kvinders Indflydelse — i Sandhed Jordens Dronninger. De »smukke, brune Øjne«, som gjorde et saa dybt Indtryk paa en lille 9 Aar gammel Dreng, er endnu klare og fyldt med Intelligens og Forstaaelse af Livet; medens Rammen af dejligt, sølvhvidt Haar og den udpræget klare Hud forener sig i et Billede af sand kvindelig Skønhed, som blot er et Bevis paa et vel anvendt Liv.

Herren elsker Præsident Ivins, og en af de største Velsignelser, som har været givet ham, har været, at han som Ledsager har faaet en saadan Kvinde, som gennem et langt og nyttigt Liv har været en virkelig Hjælp og Støtte.

Leah D. Widtsoe.

EN VÆRDIG HERRENS APOSTEL.

En af Præsident Ivins' mest udprægede Egenskaber er hans dybe og sympatiske Forstaaelse af Folk. Det er en af de mange Ting, som særlig præger ham som virkelig stor. Fordi han er en af de sande Pionerer og Kolonister i det »Store Vesten«, har han gennem virkelig Erfaring lært at kende de Problemer, Sorger og Ønsker, som findes hos dem, der ikke er i Stand til at have al den moderne Komfort, der findes i denne Tid, og i Troskab mod sin Religion og sin høje, ædle Karakter har han anvendt denne Kundskab og Forstaaelse som et Middel til at hjælpe andre.

Man behøver blot at lytte til ham, naar han holder en af sine inspirerende Taler, for at mærke den dybe, stærke Understrøm af Kærlighed, der flyder for hans Medmennesker. Det gamle Ord om, at den, der elsker andre, faar Kærlighed tilbage, er visselig sandt, dersom vi benytter ham som Eksempel, thi naar man sidder og hører ham tale med saa megen Kraft og Forstaaelse og Kærlighed til andre, kommer der ubevidst en Følelse af Kærlighed og Respekt til Gengæld. Og naar man saa hører ham bære sit brædende Vidnesbyrd og lytter til hans inspirerende Ord af Visdom og Opmuntring, kommer den Følelse over en, at her er i Sandhed en værdig Herrens Apostel.

Holger M. Larsen.

EN TROFAST LEDER I ISRAEL.

Siden den tid, da Gud, gjennem sin tjener profeten Joseph Smith, organiserte Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige i denne tidenes fyldes husholdning, har der aldrig været en

mere hengiven og trofast leder enn vår elskede president Anthony W. Ivins. En mann, som fra sin tidligste barndom har været en trofast efterfølger av vår Herre Jesus Kristus, og som i den første del av sit liv var stillet overfor de farer og trengsler, som var så fremtrædende i liv og arbeide for de første pionerer i Utah og omliggende stater, med et sådant mot og en sådan kraft, at han har vundet kjærlighet og aktelse hos alle, som har kjent ham. Han har aldrig gått trett i sin plikt som en leder og lærer i Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige eller i sitt liv og arbeide som en borger i sitt land.

Jeg benytter derfor denne anledning til på den Norske Misjons vegne å uttrykke for ham våre dyptfølte lykonskninger i anledning hans 80åars fødselsdag og beder, at Herren endnu må give ham mange lykkelige fødselsdager.

Hyrum D. Jensen.

EUROPÆISKE MISSIONSPRÆSIDENTER SAMLES TIL KONFERENCE.

Det Arbejde, der blev udført ved de europæiske Missionspræsidenters Konference i Prag, gjorde den til en meget opbyggende og gavnlig Forsamling. Konferencen begyndte Tirsdag Morgen den 5. Juli og blev afsluttet om Eftermiddagen den 15. Juli. Alle Missioner var repræsenteret med Undtagelse af den Syd-Afrikanske Mission. Men et ypperligt Brev, fuldt af Opmuntring og Inspiration, blev modtaget fra Præsident Don Mack Dalton.

Opmuntrende Aabningsrapporter fra Præsident og Søster John A. Widtsoe om Forholdene i de europæiske Missioner i Almindelighed blev efterfulgt af interessante Rapporter fra Missionspræsidenterne og deres Hustruer om de Tilstande, hvori Herrens Værk befandt sig indenfor deres respektive Arbejdsmarker. Disse Rapporter viste en større og livligere Virksomhed indenfor Præstedømmet og de forskellige Hjælpeorganisationer; en mere udstrakt Anvendelse af lokale Medlemmer; en bedre organiseret Ledelse indenfor Gren, Distrikt og Mission; en forøget Interesse i Genealogi og Tempelarbejde; større Økonomi i Udgifter; mere Brug af lokale Ældster som Missionærer; opmuntrende Resultater af Grenenes Skrifte-Foreninger; gode Resultater med Hensyn til Erhvervelsen af nye Medlemmer som Følge af »Primary«-Arbejde i Hjemmene; bedre Tilstedeværelse ved Møderne gennem Sangkorenes Arbejde; Dannelsen af Fond for Bygning af Mødehuse; større Fasteoffere og mange andre Ting,

som tyder paa stadig Fremgang blandt Missionerne i alle deres Virksomheder. Patriark og Soster James H. Wallis gav ogsaa Rapporter angaaende deres Arbejde. Det fremgik deraf, at Folk i den rigtige Aand havde modtaget den Gave at faa patriarkalske Velsignelser.

I en interessant Rapport, der blev givet af Soster Leah D. Widtsoe, blev den velkomne Bekendtgorelse gjort, at Manuskriptet til den europæiske Bikube-Bog nu var fuldfort og var færdigt til at blive trykt. Udforelsen af dette Arbejde indfattede et omhyggeligt og teknisk Arbejde for Soster Widtsoe, og hun bor lykonskes med dets Fuldforelse. Soster Mabel Young Sanborn, Repræsentant for det Genealogiske Selskab i Utah, som havde foretaget et Studium over de genealogiske Tilstande i Europa, talte til Forsamlingen om Morgenen den 6. Juli. Hendes Tale var stimulerende og belærende, og Resultatet var, at der blev besluttet at benytte bedre Metoder for genealogisk Arbejde og Tempelarbejde samt at skaffe Optegnelser tilveje. I Forbindelse med denne vigtige Sag blev der gjort den glædelige Bekendtgorelse, at Cache Stav i Zion har tilbudt at udfore Arbejdet med Daab, Begavelse og Besegling for ti Tusinde trofaste Medlemmer i Kirken i de europæiske Missioner, og at Arbejdet vil blive gjort i Lobet af et Aar. Blandt de mange Emner, som blev behandlet i Lobet af Konferencen, var: Storre Dygtighed hos Missionærerne, mere effektive kirkelige Organisationer, hvorledes Nedgangen skal modes, Kyskhedsproblemet, storre Benyttelse af alle Former for Offentlighed, Organisation af Avertissementsbureauer for Missionerne, mere almindelig Anvendelse af Lysbilleder som Ledsagelse til Foredrag, samt flytbare Udstillinger, bedre organiserede Programmer for Distriktskonferencer, et bestemt genealogisk Program med Distrikts- og Missionsledelse, forbedrede Optegnelser i Missionerne, Konkurrence-Arbejdet mellem de forskellige Distrikter, flere Virksomhedsprogrammer indenfor Ungdomsforeningen, bedre Metoder for at samle nye Medlemmer, mere intens og systematisk Uddeling af Skrifter, Anbringelse af Kirkens Standardværker i offentlige Biblioteker og hos Boghandlere.

Sondag den 10. Juli blev der afholdt to offentlige Moder i Prag, hvor Missionspræsidenterne holdt Taler paa 7 Minutter over forskellige Emner hentet fra Evangeliet og fra Kirkens Organisation. Den sidste Taler ved Morgenmodet var Soster Widtsoe, der talte angaaende »Mormonismen og Kvinden«. Hendes Tale blev paahort med den storste Interesse. »Mormonismens Budskab til Verden og dens Opnaaelser« var Emnet for den Tale, Præsident Widtsoe holdt ved Aftermodet.

Der var ved begge Moder en udvalgt Forsamling, sammen-

sat af fremtrædende Folk i Prag og Repræsentanter for Pressen. De var tilstede paa skreven Indbydelse, og ved Slutningen af hvert Mode udtrykte de deres Glæde og Interesse over det, de havde hort. Sangen blev udfort af de Ældster, der arbejder i den Tjekkoslovakiske Mission, der alle er i Besiddelse af ypperlige Stemmer.

Et herligt Vidnesbyrdsmode, der blev afholdt paa Konferencens sidste Dag, var en passende Afslutning paa det ypperlige Arbejde, der blev udfort af Missionens Autoriteter. Herrens Aand var til Stede i rigt Maal, og de, som havde det Privilegium at være til Stede, vil altid erindre den ydmyge Tak, der blev udtrykt til Giveren af alle gode Gaver for hans vidunderlige Velsignelser over deres Arbejde.

Præsident og Soster Gaeth havde gjort ypperlige Forberedelser for Konferencen, og intet var forsomt, som kunde gore Missionsautoriteternes Besog behageligt og gavnligt. De var hele Tiden meget uegennyttige i deres Anstrengelser for at underholde deres Gæster paa enhver Maade.

Aviserne skrev meget i Anledningen, indbefattende Interviewer og Artikler, som ikke kan andet end bære Frugt.

De, som var til Stede, var meget opmuntrede med Resultaterne af Konferencen og vendte tilbage til deres Arbejdsmarker med mere effektive Planer og en storre Bestemmelse om at udfore de hellige Opgaver, som var paalagt dem.

James H. Wallis.

EUROPÆISKE MISSIONSAUTORITETER I PRAG.

De europæiske Missionsautoriteter paa Billedet paa foregaaende Side er fra venstre til hojre: Martha K. Gaeth, den Tjekkoslovakiske Mission, James H. Wallis, Patriark og Medredaktor for Millenial Star, den Europæiske Mission; Elizabeth H. Wallis, Raadgiver i Bestyrelsen for de Kvindelige Hjælpeforeninger i den Europæiske Mission; John A. Widtsoe, Præsident for den Europæiske Mission; Leah D. Widtsoe, Præsident for de Kvindelige Hjælpeforeninger i den Europæiske Mission; Hyrum D. Jensen, Præsident for den Norske Mission; Margaret A. Jensen, den Norske Mission; Arthur Gaeth, Præsident for den Tjekkoslovakiske Mission.

Anden Række: Rosetta Widtsoe, Rintha Pratt Douglas, den Britiske Mission; Ada Forsberg, den Svenske Mission; Beth C. Woolf, den Franske Mission; Rachel S. Larsen, den Danske Mission; Margaret S. Budge, den Tysk-Østrigske Mission;

EUROPÆISKE MISSIONSAUTORITETER I PRAG.

Laura W. Salzner, den Schweizisk-Tyske Mission; Elizabeth I. Kooyman, den Nederlandske Mission; Helen Salzner, den Schweizisk-Tyske Mission.

Tredie Række: James H. Douglas, den Britiske Mission; Gustave W. Forsberg, den Svenske Mission; Golden L. Woolf, den Franske Mission; Holger M. Larsen, den Danske Mission; O. H. Budge, den Tysk-Østrigske Mission; Francis Salzner, den Schweizisk-Tyske Mission; Frank I. Kooyman, den Nederlandske Mission.

Fjerde Række: Clifford L. Ashton, Sekretær for Hjælpeorganisationerne i den Europæiske Mission.

ET BESØG PAA BORNHOLM.

Præsident og Søster Larsen er netop kommet tilbage fra en Tur til Bornholm. Et specielt Møde blev afholdt med 4 af de 5 af vore Søskende, som bor der.

Det var en Inspiration at se, hvorledes disse Hellige, skønt de var højt oppe i Aarene, fremdeles er fulde af Evangeliets Aand. Selv om der ikke er nogen Missionærer paa Øen for den nærværende Tid, samledes de Hellige en Gang om Ugen for at afholde Bibelklasse.

Lokal-Ældste Broder Carl Andersen er nu 78 Aar gammel. Baade han og hans Hustru, der nu er 76 Aar gammel, er i bedste Velgaaende. Broder og Søster Andersen blev Medlemmer af denne Kirke den 25. Oktober 1891, og deres Hjem har altid været aabent for Missionærerne i de mange Aar, de har været Medlemmer af Kirken.

Søster Petrea Svendsen, som er 89 Aar gammel og blev døbt i 1902, lever ogsaa i bedste Velgaaende sammen med sin Datter, Hansine Rømer, som ligeledes blev Medlem af Kirken i 1902.

Det var en stor Glæde at se disse vore Søskende, der bor paa denne Ø, og har henlevet deres Liv der uden at have stor Anledning til at se andre Hellige og for lange Perioder uden at have Missionærer hos dem. Trods dette har de levet et Liv i Trofasthed mod Evangeliet, altid lykkelige og taknemmelige.

Skønt disse vore Søskende ikke har været velsignede med denne Verdens Goder, saa glemmer de dog aldrig nogensinde at betale deres ærlige Tiende til Herren og viser saaledes et straalende Eksempel for andre af Kirkens Medlemmer, der i mange Henseende har været langt bedre stillede.

Maa Herren velsigne vore kære Søskende paa Bornholm.

H. M. L.

DØDSFALD I UTAH.

Dr. George H. Brimhall, tidligere Præsident for Brigham Young Universitet i Provo, døde den 29. Juli i sit Hjem, 143 No. East, Provo. Han blev født i Salt Lake City den 9. Dec. 1852 og fik sin Uddannelse i Ogden, Salt Lake, Cedar Fort og Spanish Fork Skoler, senere fulgte han Lærervirksomheden, erhvervede sig Doktorgraden og vandt stor Anseelse som Skolemand, Taler og Forfatter. Han præsiderede over B. Y. U. fra 1903 til 1921 og indtog ogsaa mange ledende Stillinger i Kirken i de unges Organisationer og i sin Stav. Han efterlader sig sin Hustru af andet Ægteskab, 13 Børn, 40 Børneborn og 12 Børnebørns Børn samt 3 Søskende.

Dr. Brimhall er en Onkel af Ældste Mark B. Garff, som nyligt er blevet afløst fra en Mission i Danmark.

UTAHS SENATOR, EN ENERGISK ARBEJDER.

»Smoot, over 70, forbavser sine Medarbejdere i Senatet ved sin Arbejdsevne«, er Begyndelsen til en Artikel om Senator Reed Smoot, der blev skrevet for »Associated Press« ved en speciel Forfatter.

En Del af Artiklen lyder saaledes: »Hvorledes Senator Reed Smoot fra Utah var i Stand til at holde ud under den mægtige Fart, som blev anvendt af Senatet under den sidste Termin, er en af de Ting, Washington undrer sig over.

Denne Mand fra Utah, med den bløde Stemme, over 70 Aar gammel, har forbavset Iagttagerne med den Livskraft og stædige Udholdenhed, han udviste under de lange Timer, da Senatet behandlede den Toldlov, der var bestemt til at balancere Budgettet, og andre lovgivende Sager.

Smoot, som havde Ledelsen for Arbejdet med Toldloven i Kraft af sin Stilling som Formand for den mægtige Senats-Finanskomité, drev sig selv og andre ubarmhjertigt Nat og Dag.

Naar det gjaldt stærke Indvendinger, kaldte han ofte sin Komité sammen saa tidligt som Kl. 8,30 om Morgenen — en uhørt Tid for Senatorer — og satte dem i Arbejde, saa at Senatet kunde fortsætte sit Arbejde angaaende Loven, naar det kom sammen nogle faa Timer senere.

Og endog før denne Tid havde han sørget for sin daglige Korrespondance og andre Pligter, som falder i hver Senators Lod.

Under Forhandlingerne, naar han havde Ordet, var han

næsten altid paa sine Fodder og forklarede en Del af Loven til denne Senator, diskuterede angaaende modstridende Punkter med hin Senator, eller opfordrede en anden til at stotte sin Sag.

Ikke siden den Tid, da han næsten alene manovrerede Smoot-Hawley Tarif-Loven gennem Senatet, har han haft et saa fysisk haardt Arbejde. Men det synes i det hele taget ikke at gore Indtryk paa ham.

En Gang var der en eller anden, der bad om en Forklaring paa hans enestaaende Udholdenhed.

Hans Svar var: »Jeg har Ret til at forlange saadan Udholdenhed. Jeg har levet i Overensstemmelse med de Principper for en rigtig Levemaade, saaledes som de forkyndes af min Religion. Den Udholdenhed, jeg maatte være i Besiddelse af, enten det er fysisk eller mental, skyldes en streng Efterlevelse af disse Principper.«

Senatorerne véd, at der ikke er nogen Anledning for Hvile, naar Reed Smoot har Ledelsen for Behandlingen af en Lov. Nogle klager over hans drivende Kraft, men de kan ikke gore meget med det. De kan ikke gore ham træt, og de kan ikke bevæge ham til at tage det mere med Ro.

Han synes at være saadan paa alle Omraader. Det er et velkendt Syn at se ham og hans graahaarede Sekretær paa Golfbanen i Rock Creek Park mellem 4 og 5 om Morgenen. Han spiller saa mange Huller som muligt indtil 6,30 eller 7, vender saa hjem for at spise Frokost og kommer i Almindelighed til sit Kontor Kl. 7,45.

»Dersom jeg ikke faar en Del af mit Arbejde udfort Kl. 8,30 om Morgenen,« sagde han til Senatorer, der gjorde Indvendinger angaaende saadanne tidlige Komitémoder, »saa vilde jeg aldrig blive færdig med mit Arbejde.«

(Fra »Deseret News«.)

PLANLÆGGELSE AF ARBEJDET.

Den, som hver Morgen planlægger Dagens Arbejde og udforer denne Plan, har en Ledetraad, som vil fore ham gennem det travleste Livs Labyrint. Den rigtige Ordning af hans Tid er ligesom en Straale af Lys, som trænger sig ind i alle hans Beskæftigelser. Men hvor der ikke er lagt nogen Plan, hvor Anvendelsen af Tiden kun er afhængig af tilfældige Begivenheder, ligger alle Ting i et Kaos, som hverken tillader Orden eller Oversigt.

(Fra »Liahona«.)

TIDSLER OG BLOMSTER.

Naar jeg skal dø, naar det nu end maatte blive, saa ønsker jeg, at det maa blive sagt om mig af dem, som kender mig bedst, at jeg altid rykkede en Tidsel op og plantede en Blomst, hvor jeg troede, at en Blomst kunde vokse.

(Abraham Lincoln.)

LIVETS MUSIK.

Hvad der end kommer til os, saa skulde vi gøre vore Liv om til smukke Sange. Vi har ingen Ret til at forøge Verdens Disharmoni eller at synge nogen anden Tone end en skøn, velklingende Tone ind i andres Øren. Vi skulde hver Dag give noget, som vil forøge Verdens Lykke.

For at gøre vore Liv til smuk Musik, maa vi være lydige og underdanige. Enhver Ulydighed er det samme som at synge en falsk Tone og forvolder Disharmoni. Lydighed og glad Underkastelse frembringer glad Musik.

Dr. J. R. Miller.

SYNSPUNKTER.

Naar du betragter Verden paa en snæversynet Maade, synes den snæver. Naar du betragter den paa en ond Maade, synes den ond. Naar du betragter den paa en egoistisk Maade, synes den egoistisk. Men naar du betragter den i en venlig og barmhjertig Aand, saa finder du, at den er fuld af vidunderlige Mennesker.

INDHOLD:

Udgivet af den danske og norske Mission.
Præsident for den danske Mission: HOLGER M. LARSEN, Priorvej 12, København F.
Præsident for den norske Mission: HYRUM D. JENSEN, Osterhaugsgaten 27, Oslo.
Trykt hos F. E. Bording.